

Vår tids Muhaddith – Imam al-Albani

Imam Muhammad Nasir al-Din al-Albani – må Allah förbarma sig över honom – räknas som en av de mest framstående muslimska lärda i vår tid, och en av de mest kända hadithforskarna, specialiserade på *al-jarh wa-l-ta'dil* och hadithgranskning. De samtida hadithlärda sade om honom att han återupplivade Ibn Hajar al-‘Asqalanis och al-Hafiz Ibn Kathirs era.

Födelse och uppväxt

Shaykh Muhammad Nasir al-Din, son till al-Hajj Nuh al-Albani, föddes år **1333 e.H. / 1914 e.Kr.** i staden **Shkodër**, då huvudstad i Albanien, i en fattig och religiös familj med starkt vetenskapligt arv. Hans far var en lärd som folket vände sig till för undervisning och vägledning. Han emigrerade tillsammans med sin far till **Damaskus** för att bosätta sig där permanent.

Al-Albani avslutade sin grundskoleutbildning med utmärkta resultat vid *al-Is‘af al-Khayri*-skolan i Damaskus.

På grund av faderns negativa syn på de statliga skolorna ur religiös synvinkel, beslutade han att sonen inte skulle fortsätta i det formella skolsystemet. I stället satte han upp en koncentrerad studieplan för honom, där han undervisade honom i:

- Koranen
- Tajwid

- Arabisk grammatik och morfologi
- Hanafi-fiqh

Al-Albani fullbordade memoreringen av Koranen enligt Hafs från ‘Asim på sin fars hand. Han studerade även *Maraqī al-Falah* i hanafi-fiqh och vissa språk- och retorikböcker hos shaykh Sa‘id al-Barhani. Samtidigt var han angelägen om att närvara vid lektionerna och föreläsningarna hos den store lärde **Bahjat al-Baytar**.

Han lärde sig även sin fars yrke – att reparera klockor – och bemästrade det tills han blev känd inom detta område. Yrket gav honom försörjning och gott om tid för läsning och studier. Hans flytt till Levanten gav honom dessutom möjlighet att lära sig arabiska och studera de islamiska vetenskaperna från deras ursprungliga källor.

Hans inriktning mot hadithvetenskap

Trots att hans far starkt uppmanade honom att strikt följa den hanafitiska rättsskolan och varnade honom för att ägna sig åt hadithvetenskap, började al-Albani i tjugooårsåldern att studera hadith, påverkad av artiklarna i tidskriften *al-Manar* som gavs ut av shaykh Muhammad Rashid Rida.

Det första haditharbete han utförde var att skriva av boken:

”al-Mughni ‘an hamli al-asfar fi takhrij ma fi al-lhya’ min al-akhbar” av al-Hafiz al-‘Iraqi, och kommentera den.

Detta arbete blev en stor välsignelse för honom. Hadithstudier blev hans huvudsakliga sysselsättning, och han blev känd för detta i de lärda kretsarna i Damaskus. Biblioteket *al-Zahiriyya* gav honom till och med ett eget rum för hans forskning, och han fick en egen nyckel så att han kunde komma och gå när han ville.

När det gäller författande började han skriva i tjugooårsåldern. Hans första fiqh-bok, baserad på bevis och jämförande rättslära, var:

”Tahdhir al-sajid min ittikhadh al-qubur masajid”, som tryckts flera gånger.

Bland hans tidiga metodiska hadithgranskningar finns:

”al-Rawd al-Nadir fi tartib wa-takhrij Mu‘jam al-Tabarani al-Saghir”, som fortfarande är i manuskriptform.

Undervisning och resor

Efter en tid började han hålla två veckovisa lektioner i:

- troslära
- fiqh
- usul al-fiqh
- hadithvetenskap

Hans lektioner besöktes av både studenter och universitetslärare. Han började även organisera månatliga da‘wa-resor i olika städer i Syrien och Jordanien. Muhammad Raghib al-Tabbakh gav honom tillstånd att undervisa i en av hadithvetenskapens böcker.

Han valdes av **Islamiska universitetet i Medina** för att undervisa i hadithvetenskap under tre år (1381–1383 e.H.). Därefter återvände han till Damaskus för att fortsätta sina studier och sitt arbete i *al-Zahiriyya*, där han lämnade sin butik till en av sina bröder.

Al-Albani reste till många länder för undervisning och föreläsningar, bland annat:

- Saudiarabien
- Qatar
- Kuwait
- Egypten
- Förenade Arabemiraten
- Spanien
- England
- Tyskland

Han specialiserade sig på profetisk hadith och dess vetenskaper, och många studenter i islamisk kunskap studerade på hans hand.

Han flyttade från Damaskus till **Amman i Jordanien**, där han bodde fram till sin död.

Hans verk

Shaykh al-Albani lämnade efter sig ett betydande antal nyttiga verk, viktiga granskningar och värdefulla kommentarer. Bland de mest kända finns:

- *Silsilat al-Ahadith al-Sahihah*

- *Silsilat al-Ahadith al-Ḍaʿifa wa-l-Mawduʿa*
- *Irwaʿ al-Ghalil fi takhrij ahadith Manar al-Sabil*
- Granskningen av *Mishkat al-Masabih*
- *al-Taʿliqat al-Radiyya ʿala al-Rawda al-Nadiyya*
- och många andra

Hans död

Shaykh al-Albani dog **strax före lördagen, den 22:a Jumada al-Akhira 1420 e.H., motsvarande 2 oktober 1999 e.Kr.**